

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

§.4. De mentalis orationis materia ad Medit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

DE MENTALIS ORATIONIS
ad Meditationem materia.

PARAGRAPHVS IV.

QVONIAM in Oratione mentis omnes animæ nostræ facultates, nominatim verò intelligentia, actus suos exercent,

§. 1.

vt suprâ insinuauimus, eius materia erit, quicquid Deus in diuina scriptura reuelauit; præcipuè verò principalia fidei nostræ mysteria, quæ in eadè magis expressa, & nobis cōmendata sunt. *Hæc mysteria* possunt in genere ad

S. Dionys. de
Eccl. Hier.
c. 3. & 5.

tres ordines reuocari, iuxta tres eorum, qui in Meditationem incumbunt, status seu conditiones. Quorum quidam peccatores sunt, sed eum statum deserere cupiunt; aut tyrones, qui vitia, & prauas præteritæ vitæ propensiones mortificare desiderant. Et hi PURGAT

P. Ign. an-
nos 10. Ex
ercit.

a Iac. 4. 8.

TIVAM viam ingrediuntur, sic propterea dictam, quòd eius scopus sit, animam ab omnibus vitijs a purificare; Et cordis munditiam adipisci. ALII vltèrius progredientes, in virtute proficiunt: Qui ILLUMINATI

b Psal 33 6

c 1. Cor. 6.

7.

VAM iam viam tenere propterea dicuntur: quòd eius scopus sit, mentem multarum veritatum, & virtutum splendore illuminare, earumque augmentum obtinere. ALII sunt iam perfecti, & exercitati, qui viam tenent, quam VNITIVAM dicunt: cuius finis est c *Spiri- tum* nostrum, perfecti amoris vnitione cum DEO coniungere. Vnumquodque horum

genus,

genus, necesse est materiam Meditationis, statui, & fini suo accommodatam habere: Ex qua facile possit affectus, & animi sui decreta iuxta suam indigentiam haurire. Et licet tota Meditationum materia ad tres Mysteriorum, & veritatum ordines, tribus prædictis meditantium gradibus, & vijs accommodatos reduci facile poterat: maioris tamen perspicuitatis causa, in sex partes eam distribuimus, binas singulis gradibus in hunc modum assignantes.

NAM PECCATORES, qui superiorem vitam mutare, serioque ad Deum conuerti desiderant, suarum Meditationum materiam merito accipient ipsa propria peccata, & quicquid ad eorum numerum, & grauitatem cognoscendam, horroremque, & dolorem ob ea admissa concipiendum confert. Et quoniam timor, Iustificationis esse solet initium, quicquid eum in nobis excitat, erit materia Meditationis eisdem accommodata: qualia sunt hominis Nouissima, Mors, Iudicium, tam proprium, quam commune, & vniuersale, & Infernus; aliaque similia, quæ i. parte continentur: in qua etiam modi aliqui orandi proponuntur, ad conscientiam examen, confessionem, & communionem ritè peragendam; perfectamque iustificationem, quæ viæ purgatiuæ finis est, assequendam, accommodati. Qui autem iustificati iam sunt, contenduntque virtutes acquirere, & in eisdem progressum facere; Meditationum suarum materiam merito accipient,

huma-

*Traſſ. 5. ſu.
per 1. Cano.
Ioan.
D. Thom. 2.
2. q. 24. a. 9.*

humanitatis Chriſti Domini noſtri, myſteria, quæ geſſit, dum in mortali hac vita peregrinaretur. Eius enim vita, & doctrina, Paſſio, & mors, omni iuſtorum generi, & cõditioni fuit perfectiſſimũ omnis virtutis exẽplar. Quamuis cum aliquo diſcrimine. Nam (S. Auguſt. teſte, & poſt eum etiã S. Thoma) charitas, poſtquam eſt iam acquiſita, habet tres prædictos ſtatus, Infantię ſpiritualis, augenti, & perfectionis. Recens igitur iuſtificati, qui tyrones, & in ſtatu gratię, veluti recens geniti infantes ſunt, debent materiam meditationis accipere myſteria Incarnationis, & Infantię IESV Chriſti Domini noſtri, de quibus in 2. parte agitur: in quorum Meditationibus ſufficiẽtia inuenient incentiua, tam ad viã PURGATIVAE progreſſum, vt vitia, & inordinatas affectiones, quæ adhuc ex ſuperiori vita remanent, mortificantes, illa exuant; quam ad ILLUMINATIVAM inchoandam, vt antiquis vitijs contrarias, ſtatu verò ſuo accommodatas virtutes comparare ſtudeant.

QUI PROFICIUNT, creſcuntque in virtute, duplici ad id via peruenient, agendo videlicet, & patiẽdo: aut ſi malis, varia opera virtutum ſponte exercendo, quæ ad aẽtũam, & contemplatiuã vitam ſpectant; & magnos labores, perſecutiones, & afflictiones, nõ ſponte quæſitas, ſed ab alijs illatas, magna perfectione tolerando. Quæ via, etſi aſterior quidem, efficacior tamen eſt ad profeſtum in virtutibus promouendum, citiuſque

ad

ad perfectionis culmen perueniendum.

Vtramque hanc viam Christus Dominus tenuit eminenter, de quo S. Aug. ait, eius inter homines conuersationem fuisse: *Mirafacere, & malapati*: vtrumque ad instructionem nostram: de quibus in 3. & 4. parte agitur: In 3. enim ponentur Mysteria, quæ triennio suæ prædicationis, à Baptismo videlicet, vsque ad vltimum, & solemnem ingressum in Ierusalém gessit: in 4. Passionis, & mortis eius mysteria. Et quamuis vtraque hæc mysteria, & agere nos doceant, & pati; alterum tamen magis in primis; alterum magis in vltimis splendet, quæ & efficacius ad omne virtutum genus, & excellentius impellunt.

In Psal. 49.

ILLI denique, qui viam VNITIVAM tenentes, ad perfectorum statum perueniunt, duplicem aliam viam habent, qua perfectam cū DEO amoris vnitionem assequantur. *Prior* est contemplatio vitæ glorificatæ Christi Domini nostri, & stupendorum eius post Resurrectionem operum, missionisque Spiritus sancti, (qui Spiritus est amoris) in discipulos: de quibus mysterijs agitur in Parte. 5.

Posterior via est; Contemplatio mysteriorum Diuinitatis, & Trinitatis Dei, eiusque perfectionum, & beneficiorum, de quibus 6. pars agit. Quæ duæ vltimæ partes maximè propriæ sunt perfectorum, quod videtur David verbis illis insinuassee: *d Montes excessi cerum, petra refugium Herinaceu*, id in mystico sensu (teste Cassiano) significans; viros perfectos, qui cer-

d Psal. 103.

18. colla 10.

c. 10.

uorum

uorum instar, cælestē viam velociter currūt; pasci consideratione mysteriorū diuinitatis, & gloriæ Christi, quæ montiū altitudine significatur: eos verò, qui Herinaccorum instar, peccatorū, & imperfectionū veluti spinis operti, aut tribulationibus afflicti sunt, remediū in terræ, & pulueris sui, ac in mysteriorū humanitatis Iesu Christi Domini nostri consideratione (quæ petra significat) inuenire: in vulneribus enim illius requiescunt, doctrinā verò exemplisq; nutriuntur, & proficiunt.

c Isa. 6. 2.

Ex iam dictis intelligitur, Meditationes sex harū partiū, esse velut sex, e *alas Seraphinorū*, quos DEVS habet in terra, illis similes, quos vidit Isaias; quibus, à terrenis se abstrahentes, volant ad cælestia; & postquam seipos purificauerunt, illustrauerunt, & perfecērūt, volant etiā ad alios purificandos, illustrandos, & perficiendos; optātes eodem, quo ipsi ardent amore, reliquos accendi: ad omnes siquidem hosce fines iuuant prædictæ meditationes, & propterea in eis omnibus meritò debent se omnes exercere, etiam illi, qui plurimū profecerunt; quamuis alio fine, aliaque ratione. Nam ut in tribus animæ gradibus, vegetante, quæ plantarum est; sentiente, quæ brutorum, & rationali, quæ propria est hominum: superior præter proprias suas, inferiorum quoque efficit actiones, licet modo emmentiori; ita (teste S. Thoma) in triplici hac hominū conditione, qui sese Orationi, & obsequio Dei consecrant, eos, qui proficiunt, exerceri expedit

2. 2. q. 24. a.
9. passim
ad. 3.

etiam

etiam in Tyronum Meditationibus, & operibus; qui verò perfecti iam sunt, in vtrorumque; sed perfectiori modo ac ratione, excellentiorem ex eis fructum haurientes, hoc est perfectiorem sui ipsorum mortificationem, & virtutum Christi Domini imitationem excellentiorem.

D O C E T præterea ipsa experientia, quando Spiritus affectusve insignis ad virtutem aliquam, in alicuius anima præeminet, eum ex quacunque meditandi materia sibi proposita occasionem accipere, spiritum, siue affectum illum excitandi, & promouendi. v. g. si humilitatis Spiritus præmineat, siue ille de Inferno, siue de cœlesti gloria; siue de suis miserijs, siue de diuinis perfectionibus Meditationem instituat, semper humilitatis hauriet affectus: & si amoris Spiritus in eius corde excellat; etiam, cum de Iudicio, & Inferno meditatur, omnia in amoris affectum conuertit. Sic igitur Tyrones, Proficientes, & perfecti, quicquid sibi ad meditandum proponant, haurire possunt eos affectus, qui statui, & necessitati suæ magis sint conformes. Quare licet ordinaria lege, propositus ordo, vt cõuenientior, seruari debeat: non tamen necesse est, ita nos illi adstringere, vt non liceat, eum mutare: potius id facere, interdum expedit. Sunt enim, qui, cum facile ijs trahantur, quæ amorem excitant; non possint se ad considerationem rerum, quæ timorẽ incutiunt, applicare: alij contra omninò: alij deuotionem, & profectum

fectum hauriunt, si infantia Christi mysteria considerent; alij si mysteria Passionis: alij etiã vnum, alij alterum mysterium considerantes, maiorem fructũ inueniunt. Ideoq; non expedit quenquam violenter ab eo, ex quo fructum capit, ad aliud, ex quo nihil vtilitatis haurire soleat, velle transferre. Ac propterea DEVS tam amplũ facit Meditationum Campum, vt omnes aliquid inueniant palato suo, & spiritali profectui conforme.

DE IP SO ORATIONIS
ingressu.

PARAGRAPHVS V.

a Eccl. 18.
23.

SPIRITVS sancti consilium est: a *Ante orationem prapara animam tuam. & noli esse quasi homo, qui tentat DEVM: Qui enim nulla prapARATIONE ad orationem accedit; eius finem, & fructum habere vult, medijs ad id aptis non adhibitis. Necesse itaq; est, ante orationis initium, materiã praparatam habere: vt plurimum enim ei Meditationi attentio, & mentis collectio deerit, cuius materia in partes, & puncta sua prius partita non fuerit, eo modo, quem hic proponemus. Nec tamen vetatur propterea, si Deus speciali suo instinctu aliud quid meditando suggererit, illud amplecti, & in eo occupari; reiectã in aliud tempus, quam praparaueramus, materiã: Est enim diuinus impulsus principalis, huius actionis causa; quem merito sequemur: tantum*

ne lo-